

sygn. akt I C 2849/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Ewa Karp

Protokolant: p.o. protokolanta Agata Pyrzyk

po rozpoznaniu w dniu 19 października 2017 r. w Kłodzku

na rozprawie sprawy z powództwa P.

przeciwko U. P.

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Strona powodowa P. we W. wniosła o zasądzenie od U. P. kwoty 10.820,18 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 25 stycznia 2017 r. do dnia zapłaty o zwrot kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wskazała, że pozwana U. P. w dniu 3 lipca 2001 r. zawarła z (...) Bank (...) S.A. w K. umowę bankową. Pozwana nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania. Następnie w dniu 8 lipca 2015 r. (...) Bank (...) S.A. przelał przysługującą mu wierzytelność względem pozwanej na stronę powodową.

Na zadłużenie strony pozwanej, które wynosi 10.820,18 zł, w tym należność główna 6.964,17 zł oraz odsetki w kwocie 3.956,01 zł, na które składają się przejęte w drodze cesji wierzytelności odsetki wierzyciela pierwotnego oraz odsetki naliczane przez stronę powodową. Podniosła, że dowodem istnienia oraz obowiązkowi świadczenia ciążącego na stronie pozwanej jest wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu.

W dniu 16 lutego 2017 r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Kłodzku wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, zgodnie z żądaniem pozwu.

Odpis nakazu zapłaty wraz z odpisem pozwu został pozwanej przesłany na adres wskazany w pozwie tj. os. (...) (...) N.. Przesyłka była dwukrotnie awizowana, nie została podjęta w terminie. Wobec powyższego została złożona do akt sprawy ze skutkiem doręczenia na dzień 13 marca 2017 r.

W dniu 19 kwietnia 2017 r. opisany powyżej nakaz zapłaty został opatrzony klauzulą wykonalności.

Pozwana w 10 lipca 2017 r. złożyła wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu, wskazując, że w okresie kiedy odpis nakazu miał być doręczony była w domu i nie jest możliwe, aby nie odebrała tej korespondencji. Przesłuchiwana wskazała, że pod adresem wskazanym w pozwie nie mieszka od 12 lat. Wniosek o przywrócenie terminu został odrzucony, a sam sprzeciw został uznany za wniesiony w terminie.

Pozwana w sprzeciwie zaskarżyła opisany nakaz zapłaty w całości, zarzucając brak podstawy faktycznej i prawnej dochodzonego roszczenia oraz podniosła zarzut przedawnienia roszczenia i wniosła o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu wskazała, że postępowanie egzekucyjne prowadzone z wniosku wierzyciela (...) Banku (...) S.A. w K., zostało umorzone na wniosek wierzyciela., a zatem nabywca tej wierzytelności nie będący bankiem, a takim jest powód, nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego, a zatem dochodzone przez powoda roszczenie z tytułu umowy pożyczki zawartej najprawdopodobniej w 2005 r. uległo przedawnieniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 lipca 2015 r. (...) Bank (...) S.A. w K. zawarł z P. we W. umowę przelewu i przeniesienia wierzytelności. W skład przelewanych wierzytelności wchodziła zaległość U. P. z tytułu umowy zawartej w dniu 3 lipca 2001 r., na którą składają się: kapitał w kwocie 6.964,17 zł, odsetki w kwocie 3.202,24 zł oraz koszty w kwocie 14 zł. W dniu 22 grudnia 2016 r. strona powodowa sporządziła pismo do pozwanej,

w którym wskazała, że zadłużenie pozwanej wynosi 10.777,44 zł.

Dowód:

- umowa przelewu i przeniesienia wierzytelności wraz z wyciągiem z elektronicznego załącznika do umowy cesji – k. 7 – 11
- pismo – k. 12 i 12 odwrot;

W dniu 16 września 2015 r. umorzone zostało postępowanie egzekucyjne. Postępowanie prowadzone było przez Komornika Sądowego (...) Z. O. pod sygn. akt (...), na wniosek wierzyciela (...) Banku (...) S.A. w K., przeciwko dłużniczce U. P., na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego o nr (...) z dnia 14 maja 2003 r., opatrzonego klauzulą wykonalności na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 27 października 2003 r., wydanego w sprawie o sygn. akt (...).

Na dzień 10 marca 2015 r. zaległość dłużniczki w tej sprawie wynosiła kwotę 10.305,71 zł.

Dowód:

- postanowienie – k. 34;
- zaświadczenie o dokonanych wpłatach – k. 35 – 36;

Sąd zważył:

Powództwo zasługiwało na oddalenie w całości, z uwagi na skutecznie podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia roszczenia.

Stosownie do przepisu art. 117 § 2 k.c. ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie o charakterze majątkowym, po upływie terminu przedawnienia może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Zgodnie z przepisem art. 118 kc, jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia dla roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej wynosi trzy lata.

W przypadku umowy o kredyt brak jest przepisów szczególnych, które regulowałyby odmiennie termin przedawnienia, dlatego zastosowanie w niniejszej sprawie ma termin wskazany w przepisie art. 118 kc. Nie ulega wątpliwości, że kredyt został udzielony przez kredytodawcę, w związku z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą, dlatego termin przedawnienia wynosi trzy lata.

Przepis art. 120 § 1 kc stanowi, że bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Zgodnie z poglądami wyrażanymi w doktrynie i w orzecznictwie sądów, wymagalność jest to stan, w którym wierzyciel ma prawną możliwość żądania zaspokojenia przysługującej mu wierzytelności, przy czym chodzi tu o stan o charakterze obiektywnym, który ma swój początek w momencie uaktywnienia się wierzytelności - stanowi to początek biegu przedawnienia.

Jak wynika z postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego o sygn. akt (...), bankowy tytułu egzekucyjny został wystawiony w dniu 14 maja 2003 r., a zatem na ten dzień roszczenie poprzednika prawnego strony powodowej było już wymagalne, a zatem bieg trzyletniego terminu przedawnienia roszczeń o zwrot rat udzielonego pozwanemu kredytowi upłynął zatem najpóźniej w dniu 14 maja 2006 r.

Na skutek przelewu wierzytelność cedenta (dotychczasowego wierzyciela) przechodzi na cesjonariusza (nabywcę wierzytelności) w takim stanie, w jakim dotychczas istniała. Zasadniczo cesja nie wpływa na kształt wierzytelności, zmienia się jedynie podmiot uprawniony do żądania świadczenia. Dlatego też zmiana wierzyciela nie wpływa na bieg przedawnienia roszczenia, w szczególności nie jest okolicznością powodującą przerwanie czy zawieszenie biegu przedawnienia.

Nabywca wierzytelności niebędący bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności (art. 123 § 1 pkt 2 kc [por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 29 czerwca 2016 r. sygn. akt III CZP 29/16, OSNC 2017/5/55]).

Strona powodowa złożyła pozew w dniu 25 stycznia 2017 r., a zatem po upływie terminu przedawnienia, który wobec strony powodowej nie został przerwany.

W związku z upływem terminu przedawnienia roszczenie strony powodowej wobec pozwanej z tytułu kredytu przedawniło się. W związku z przedawnieniem należności głównej z tytułu umowy kredytu przedawnieniu uległy także należne odsetki od kwoty udzielonego kredytu, które przedawniają się najpóźniej z chwilą przedawnienia się roszczenia głównego [por. uchwała 7 sędziów SN z dnia 26.01.2005 r., III CZP 42/04, publik. OSNC 2005/9/149].